

Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος: Ποίος από τους ανθρώπους θα είχε τη δύναμη να μακαρίζει κατά τρόπο άξιο εσένα Θεομήτορ;

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Και αυτά μεν, με τρόπο νοητό, η μητέρα της ζωής, (η Παναγία), συνδιαλέγεται μαζί μας, εμείς δε την πάντιμη και θεοδόξαστη κοίμησή της, την πράγματι μακαρία και παναμώμητη, χωρίς κανένα ψεγάδι, με έργα και με λόγια ας σπεύσουμε να τιμήσουμε.

Και με έργα μεν, με βίο άμεμπτο και με ανεπίληπτη συμπεριφορά ας τιμήσουμε και ας δοξάσουμε, μητέρα της ζωής, την υπερκάθαρη και υπεράμεμπτη (κοίμησή σου), με λόγους δε «σε μακαρίζουμε όλες οι γενεές», καθώς και το προφήτευσες.

Θα σε μακαρίζουσι πάντοτε, εξαιρέτως δε σήμερα (που είναι η εορτή της κοίμησής σου), και τα τάγματα των αγγέλων και τα συστήματα των ανθρώπων. Διότι, κατά τρόπο μακάριο και υπεράμωμο, έχει συντελεσθεί όλη η μετάβασή σου από της μίας ηλικίας της ζωής σου εις την άλλη.

Διότι, (επίσης), και αφού, κατά τρόπο μακάριο και αξιοθαύμαστο και θεόσδοτο, έγινε και η σύλληψή σου και η γέννησή σου και η ανατροφή σου, (εξίσου) κατά τρόπο μακάριο και ανέκφραστο συνέλαβες και κυοφόρησες και τον μακάριο Λόγο.

Και αφού, πέρα από κάθε λόγο και έννοια, γέννησες τον άφραστο, και αφού παρέμεινες σταθερά, κατά τρόπο υπερφυσικό, Παρθένος, όπως ήσουν και πριν από τον τοκετό, φυσικά (και επάξια), παμμακάριστη, όλες οι γενεές (των πιστών) σε μακαρίζουν.

Διότι, επειδή όλα τα δικά σου (δηλαδή τα γνωρίσματα και οι αρετές και τα χαρίσματα και τα προτερήματά σου) είναι μακάρια και παμμακάριστα, (γι' αυτό και αξιώθηκες και ευτύχησες να έχεις πράγματι μακάριο και σεβάσμιο τέλος.

Διότι, δέχθηκες (και ευλογήθηκες με) ουράνιο βραβείο από το Δεσπότη σου, και κατά χάρη Υιό σου, και (έτσι) μαζεύτηκε κατά τρόπο μετέωρο, για την κηδεία σου, ο χορός των αποστόλων, και στρατιές αγγέλων από τον ουρανό πέταξαν (κατ' ευθεία και έφτασαν κοντά σου), μαζί με τον Υιό και Δεσπότη σου, εις τα άγια χέρια του Οποίου και (γεμάτη ελπίδα και εμπιστοσύνη) παρέδωσες τη λογική και αθάνατη ψυχή σου.

Ποίος, λοιπόν, από τους ανθρώπους θα είχε τη δύναμη να μακαρίζει κατά τρόπο άξιο εσένα, την οποία ο Θεός Λόγος δόξασε και οι ουράνιες δυνάμεις και οι χοροί των αποστόλων και τότε και τώρα και πάντοτε, σε μακαρίζουν ως Θεομήτορα;

Αλλά, παμμακάριστη και παναμόλυντη και παναμώμητη και θεοχάριτη νύμφη του αθάνατου Πατέρα, και δοχείο του Παρακλήτου Θεού, και μητέρα του ενδόξου βασιλέως, θυμήσου (εμάς και όλους) εκείνους, οι οποίοι τιμούν και εορτάζουν τη μνήμη και την ιερή σου μετάσταση.

Και, καθώς, πάναγνη, έχεις μητρική παρρησία, παρακάλεσε θερμά Αυτόν (τον Υιό και Θεό σου) για όλους εμάς, στη ζωηφόρο σου (αυτήν) κοίμηση, όπως αποκοιμίσει τα ακοίμητα πάθη μας με τη μεσιτεία σου, και αφυπνίσει τον νούν (μας), ώστε να είμαστε σε εγρήγορση, προς επιτέλεση των εντολών του, ίνα, με τη δική σου μεσιτεία και με τη βοήθεια και τη χάρη Αυτού, επιτύχουμε να είμαστε (εις τη βασιλεία του) με τη μερίδα των εκλεκτών του, μαζί με τους οποίους είθε να αξιωθούμε και εμείς να υμνούμε αξιόπιστα, και για πάντα, το πανάγιο εκείνο φως,

το ένα και μοναδικό, και το οποίο έχει τη λαμπρότητα τριών ήλιων, στο οποίο αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση τώρα, και πάντοτε, και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος

Ο τίτλος είναι: Κατήχησις Κ΄. Του αυτού περί της αγίας και πανσέπτου και μακαρίας Κοιμήσεως της Πανάγνου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και νοητή αυτής ομιλία περί του άρτου της ζωής.

Από την «Ορθόδοξη Μαρτυρία», έκδοση του Παγκυπρίου Συλλόγου Ορθοδόξου Παραδόσεως, «Οι Φίλοι του Αγίου Όρους», τεύχος 106, Άνοιξη-Καλοκαίρι, 2015.

Ελεύθερη απόδοση στη δημοτική: Φρίξος Γ. Κλέανθους, φιλόλογος.

Πηγή: pemptousia.gr